

ตอนที่ 6

ความรู้เกี่ยวกับยา

ของนกพิราบแข่ง

ในตอนนี้อ ผมจะพูดถึงโปรแกรมวัคซีนที่กรมปศุสัตว์แนะนำ ซึ่งมีอยู่ 4 รายการ ประกอบด้วย

1. วัคซีนนิวคาสเซิล สเตรน เอฟ (Newcastle Disease Vaccine, Strain F) เป็นวัคซีนเชื้อเป็น ผลิตจากไวรัสนิวคาสเซิล สเตรน เอฟ โดยผ่านการเพาะเลี้ยงเชื้อในไข่ไก่ให้มีคุณสมบัติเป็นภูมิคุ้มกันโรคนิวคาสเซิล³⁵ สามารถใช้หยอดจมูกหรือหยอดตาก็ได้ โดยใช้ซ้ำทุก 6-8 สัปดาห์หรือจะใช้วัคซีนลาโซตา (La Sota Vaccine) แทนก็ได้เช่นกัน
2. วัคซีนนิวคาสเซิล สเตรน เอ็มวี หรือที่รู้จักกันทั่วไปว่า วัคซีนพารามิกโซไวรัส (Paramyxovirus [PMV] Vaccine) สำหรับป้องกันโรคพารามิกโซ³⁶ หรือโรคคอหอย
3. วัคซีนฮิวาต์จากพาราไทฟอยด์ (Paratyphoid Vaccine) เพื่อป้องกันโรคพาราไทฟอยด์³⁷ หรือไข้รากสาดน้อย
4. วัคซีนฝีดาษนก (Pigeon Pox Vaccine) เพื่อป้องกันโรคฝีดาษนก³⁸

³⁵ โรคที่เกิดกับไก่และสัตว์ปีกชนิดอื่นๆ เกิดจากเชื้อไวรัสนิวคาสเซิล มีระยะฟักตัว 2-15 วัน หรือมากกว่า สัตว์ปีกที่ติดเชื้อจะแสดงอาการต่างๆ กันขึ้นอยู่กับชนิดไวรัส โดยทั่วไปจะมีอาการซึม ท้องเสีย อ่อนเพลีย บวมที่คอหอย และมีอาการทางประสาท เช่น อัมพาต คอบิด รวมทั้งอาการทางระบบทางเดินหายใจและตายในที่สุด

³⁶ เกิดจากเชื้อไวรัส ทำให้ระบบประสาทบางส่วนอักเสบ อาการของนกที่ติดโรคนี้คือ ถ่ายเหลว คอแข็ง ไม่สามารถจิกกินอาหารได้ หรือจิกถูกข้างๆ เมล็ดอาหาร เนื่องจากระบบประสาทไม่ประสานกับการมองเห็น

³⁷ เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย นกป่วยที่เป็นโรคนี้จะมีอาการท้องเดิน อุจจาระเป็นสีขาวหรือสีน้ำตาลปนเขียว มีน้ำลายเหนียวในปากและลำคอ หายใจหอบ หงอย ซึม อุณหภูมิของร่างกายสูงมาก

ทั้ง 4 รายการนี้เป็นวัคซีนเฉพาะโรค ส่วนวัคซีนรวมก็มีขายตามแคตตาล็อกที่แนบมาด้วย ขนาด 100 ตัว ราคาประมาณ 3,000 บาท หรือ 95-96 ดอลลาร์ บวกค่านำเข้าแล้วอาจแพงกว่านี้ สรุปว่า ไข่ยาของกรมปศุสัตว์ประหยัดกว่ามาก ทั้งนี้ อาจให้สัตวแพทย์ช่วยฉีด หรือถ้ามีความชำนาญมากพอก็สามารถฉีดเองได้

³⁸ เกิดจากเชื้อไวรัส ในระยะแรก นกจะมีอาการซึม ไม่กินอาหาร ต่อมาจะมีตุ่มเกิดขึ้นบริเวณตา จมูก ปาก และขา หรือบริเวณที่มีขนคลุมบางๆ กรณีที่ไม่รุนแรง นกจะหายป่วยได้เองใน 2-3 สัปดาห์ แต่กรณีรุนแรงจะมีตุ่มเกิดขึ้นในลำคอ นกจะโง่ก่อกเวลาพยายามกินน้ำหรืออาหาร

ตอนที่ 7

ความรู้เกี่ยวกับยา

ของนกพิราบแข่ง

ยาที่ใช้เสริมศักยภาพของนกแข่งนั้น ในต่างประเทศมีให้เลือกสารพัดแบบ จนดูเหมือนว่านกกลายเป็นสัตว์ทดลองยาไปแล้ว ตัวยาชุดแรกที่นิยมใช้กัน คือ อิเล็กโทรไลต์ (Electrolyte) ซึ่งก็คือเกลือแร่และวิตามินที่นักกีฬานิยมรับประทาน หลังการเสียเหงื่อมากๆ นั่นเอง มีทั้งชนิดให้กินก่อนแข่ง (Pre-race) และหลังแข่ง (Post-race) เกลือแร่ที่ผสมให้นกกินมักจะมีโพแทสเซียม (Potassium) แมกนีเซียม (Magnesium) เกลือแกง (Sodium chloride) เป็นต้น บางสูตรจะผสมน้ำผึ้ง (Honey) บางสูตรผสมน้ำตาลกลูโคส (Glucose) เพื่อให้ร่างกายดูดซึมไปใช้งานได้ทันที ช่วยให้นกฟื้นตัวได้เร็วขึ้น

นอกจากนี้ ก็เป็นพวกวิตามินรวม ซึ่งใส่ตั้งแต่วิตามินเอที่ช่วยบำรุงสายตา วิตามินบีที่ช่วยเรื่องระบบหมุนเวียนเลือด วิตามินดีช่วยเรื่องกระดูกควบคู่กับ แคลเซียม และยังมีอีกหลายต่อหลายสูตรให้เลือก ถ้าให้นกกินครบทุกยี่ห้อ กว่าจะได้ใช้งานคงเป็นเวลาหลายปีทีเดียว

คำแนะนำง่ายๆ คือ หาซื้อวิตามินรวมที่มีขายในบ้านเรา เช่น เอเดค 126 (วิตามินละลายน้ำ ใช้สำหรับสุกรและสัตว์ปีก) คุณภาพพอใช้ได้ ราคาไม่แพงมาก หรือ Electrolyte ที่ใช้กับฟาร์มไก่ คุณภาพก็ไม่แตกต่างกันมากนัก และยังมีข้อดีคือ ราคาถูกและหาซื้อง่าย

แหล่งจำหน่ายยาที่กล่าวมาข้างต้น ก็ที่เดิม คือบริเวณสามแยกใกล้หัวลำโพง ตามหาร้านขายยาสัตว์เจ้าใหญ่มีอยู่เพียงเจ้าเดียว ราคาไม่แพง แต่ไม่ควรขับรถไปเอง เพราะหาที่จอดยากมาก

ตอนที่ 8 ความรู้เกี่ยวกับยา ของนกพิราบแบ่ง

นอกจากกลุ่มเกลือแร่และวิตามินแล้ว ยาที่ใช้เสริมศักยภาพการแข่งขันของนกพิราบยังมียาเสริมกำลังและเพิ่มกล้ามเนื้อ ยากลุ่มนี้เป็นตัวยาที่นักกล้ำนิยมใช้ มีคนนำมาใช้เป็นยาลดความอ้วนด้วย เพราะตัวยาออกฤทธิ์เปลี่ยนไขมันเป็นกล้ามเนื้อ โดยเฉพาะตัวยา แอล-คาร์นิทีน (L-Carnitine) และพวกราตุเหล็ก (Iron) ตลอดจนยาในกลุ่มวิตามินบีรวมซึ่งเป็นยาบำรุงเลือด

ในต่างประเทศ ยาเสริมกำลังและเพิ่มกล้ามเนื้อราคาแพงมาก ทั้งๆ ที่ส่วนประกอบก็เป็นตัวยาที่ใช้กันทั่วไปนั่นเอง หากมีความรู้อยู่บ้างก็สามารถซื้อยาราคาถูกมาประยุกต์ใช้ได้ ส่วนบ้านเรายาเพิ่มกล้ามเนื้อที่วางจำหน่ายทั่วไปซึ่งนักเพาะกายแนะนำให้ใช้และราคาไม่แพงนัก คือ เฮโมวิท (Hemovit) ที่เป็นรูปนักเพาะกายแบ่งกล้ามเนื้อนั่นเอง

สิ่งสำคัญในการประยุกต์ใช้นี้ คือ ปริมาณยาที่ใช้ ควรให้ยาเพียง 1/4 ที่ใช้กับคนเท่านั้น เพราะเป็นขนาดและปริมาณที่ต่างประเทศทดลองมาแล้วว่าได้ผล หากมากกว่านั้นก็จะขย้อนออกหมดหรืออาจช็อกตายได้ เนื่องจากระบบขับถ่ายของนกจะขับส่วนเกินออกมาอย่างรวดเร็วกว่าคน อย่างไรก็ตาม ต้องระวังการสะสมยาในร่างกายนกด้วย

ส่วนยาประเภทลูกกลอนสมุนไพรของต่างประเทศถูกเก็บเป็นความลับ จึงไม่สามารถหาข้อมูลมาเปิดเผยได้

ถาม-ตอบ

เกร็ดความรู้นกพิราบแข่ง

"ตอบ" ทุกข้อข้องใจ "ไข" ทุกปัญหา
"คลี่คลาย" ทุกคำถามและข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องนก
ลี้มล้างความเชื่อเก่าๆ แก่ความเข้าใจผิดต่างๆ
เพื่อให้นกแข่งนกทุกท่าน มีความรู้
ความเข้าใจที่ถูกต้อง และมีกำลังใจในการต่อสู้
เพื่อชัยชนะต่อไป

เลี้ยงนกอย่างผู้ชนะ
โดย ดร.ธีรชน มโนมัยพิบูลย์

ตอนที่ 1

พัฒนาการ

ของกีฬานกพิราบแข่ง

- ถาม** ในรอบ 30 ปี มีพัฒนาการอะไรเกิดขึ้นกับกีฬานกพิราบแข่งบ้าง
- ตอบ** กระบวนการจัดการด้านต่างๆ ได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ และมีตำราเกิดขึ้นมากมาย ตั้งแต่เรื่องการสร้างกรง การให้อาหาร การให้ยา การฝึกซ้อม การเคลื่อนย้ายนก อย่างไรก็ตาม การผสมพันธุ์ เป็นเรื่องที่มีการพัฒนาช้าที่สุดเมื่อเทียบกับประเด็นการจัดการ นอกจากนี้ ระบบนาฬิกาอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้กับห่วงบาร์โค้ดก็ช่วยให้การแข่งขันมีพัฒนาการขึ้น การใช้ระบบเบรกพอยท์ในภูมิภาคบางแห่งช่วยให้เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขันมากขึ้น ตลอดจนโลกที่แคบลงทำให้มีนกแข่งเพิ่มขึ้นมากในเอเชียเมื่อเทียบกับในอดีต
- ถาม** ความเร็วในการแข่งขันเพิ่มขึ้นจากอดีตหรือไม่
- ตอบ** ค่าเฉลี่ยความเร็วของนกปัจจุบันสูงขึ้นกว่าอดีตมาก แต่เพิ่มขึ้นด้วยอัตราที่ลดลง ทั้งนี้เพราะในภาพรวมนกแต่ละกรงมีความสามารถใกล้เคียงกันมากขึ้น จึงทำให้ค่าเฉลี่ยดีขึ้น
- ถาม** ในความเห็นส่วนตัว มีเครื่องมือหรือหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ยืนยันการพัฒนานกและความเร็วของนกตามคำถามข้อ 1 และข้อ 2 หรือไม่
- ตอบ** จากผลงานวิจัยทั้งในอังกฤษและเบลเยียมยืนยันว่านกมีสถิติความเร็วในภาพรวมดีขึ้น แต่ถ้าเทียบเฉพาะตัวที่ดีที่สุดแล้ว พบว่าความเร็วของนกในปัจจุบันเทียบกับเมื่อ 30 ปีก่อน ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก ลำตัวนกยังไม่พัฒนาจากเดิมไปมาก แต่วิธีการจัดการต่างหากที่ทำให้แต่ละกรงมีโอกาสคว้าชัยชนะใกล้เคียงกัน จึงทำให้ผลในภาพรวมและค่าเฉลี่ยดีขึ้น

ถาม **อะไรคืออุปสรรคสำคัญในการพัฒนานกแข่ง**

ตอบ การขาดข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานกคืออุปสรรคสำคัญต่อการแข่งขัน การเปิดหูเปิดตามองดูประเทศอื่นๆ ว่าเขามีพัฒนาการมาอย่างไร และเปิดใจกว้างนำความรู้และวิทยาการมาประยุกต์ใช้ จึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ ส่วนประเด็นเรื่องความเป็นธรรมในกระบวนการตัดสินไม่ว่าจะเป็นระบบการใช้นาฬิกาอิเล็กทรอนิกส์หรือการนำระบบเบรกพอยท์มาใช้ควบคู่กับระบบความเร็ว การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสถิติการแข่งขัน การบันทึกสายพันธุ์ เหล่านี้ยังมีข้อจำกัดอยู่ในบางประเทศ ที่สำคัญคือ กีฬานกพิราบแข่งเป็นกีฬาที่ต้องทุ่มเทเวลาและเงินทุนพอสมควร จึงกลายเป็นข้อจำกัดที่ทำให้นิยมเฉพาะในวงการที่มีการพนันขันต่อเท่านั้น

ตอนที่ 2 นกระยะไกล กับนกระยะใกล้

- ถาม** **ตัวชี้วัดอะไรบ้างที่แยกนทางไกลกับนทางใกล้**
- ตอบ** เรื่องนี้เป็นประเด็นที่มีการกล่าวถึงกันเสมอว่า นทางไกลสามารถชนะในระยะใกล้ได้ แต่นทางไกลไม่มีโอกาสชนะในทางไกลเลย นทางไกลที่ชนะในระยะใกล้เกิดจากการฝึกซ้อม การให้อาหารและการจัดการเป็นหลัก นกที่มีความสามารถกำหนดพิกัดในการบินกลับได้แม่นยำและบินด้วยเส้นทางการบินที่สั้นที่สุดจึงจะชนะในระยะสั้น แต่ไม่ได้หมายความว่า ไม่สามารถพัฒนานกระยะสั้นได้ เพราะลักษณะทางกายภาพของนกอาจได้รับการปรับแก้ด้วยการคัดสรรสายพันธุ์จนเหมาะสมกับความเร็วที่ต้องการในการแข่งขันระยะสั้น ทั้งใบปีกและโครงสร้างลำตัว ดังที่อธิบายไปแล้ว
- ถาม** **ความแตกต่างของปีกนกระยะไกลกับนกระยะใกล้**
- ตอบ** โดยทฤษฎีแล้วไม่แตกต่างกัน เพราะเวลานกบินกลับเป็นฝูง นกบางตัวใช้ความเร็วที่สูงกว่าความเร็วปกติของตัวเองด้วยการเพิ่มจำนวนครั้งของการกระพือปีก แม้แต่นกที่ใบปีกเสียหายก็ยังสามารถชนะการแข่งขันได้ แต่หากโครงสร้างไม่เหมาะสมกับความเร็วที่บิน นกจะเกิดอาการล้าและหมดสภาพก่อนเวลาอันควร ส่วนนกระยะทางไกลเป็นพิเศษชนิดบินข้ามคืนที่มีโครงสร้างกล้ามเนื้อและการฝึกซ้อมที่เหมาะสมจะช่วยให้สามารถบินเป็นเวลานานและฟื้นตัวได้รวดเร็วในช่วงเช้าของวันรุ่งขึ้นก่อนมุ่งหน้ากลับกรง การฝึกจึงขึ้นอยู่กับความเร็วของเส้นทางการแข่งขันว่าเป็นลักษณะตามลมหรือทวนลมอีกด้วย

ถาม **นกพิราบกระพือปีกบินทีละ 7 ถึง 10 ครั้งใช่หรือไม่**

ตอบ ถูกต้อง จากการสังเกตวิถีโฉบพบว่านกจะขยับปีกด้วยอัตราดังกล่าว และนกแต่ละตัวจะขยับด้วยจำนวนครั้งที่ไม่เท่ากันตามโครงสร้างที่แตกต่างกัน แต่ต้องบินด้วยความเร็วฝูงเดียวกันเอง นกที่โครงสร้างไม่เหมาะสมจึงเกิดอาการล้าของกล้ามเนื้อได้ง่าย

ถาม **ทำไมนกที่บินได้ดีในปีแรกถึง 800 กิโลเมตร กลับบินได้ไม่ดีนักในปีถัดไป**

ตอบ การหักโหมให้นกบินระยะไกลในปีแรก ทำให้นกหมดความกระตือรือร้นในการกลับกรงและเกิดอาการล้า หรืออาจเกิดจากการหักโหมซ้อมหรือไล่บินมากเกินไปในช่วงแรกของฤดูกาลที่ 2

ถาม **ทำไมนกที่บินดีในรถซ้อม บางครั้งถึงกลับมาถึงกรงช้าในวันแข่งจริง**

ตอบ อาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น สภาพจิตใจของนก ความคุ้นเคยกับฝูงขนาดเล็ก การขาดความมั่นใจ และการบินเกาะฝูง ซึ่งอิทธิพลของฝูงก็อาจเข้ามามีส่วนด้วยเช่นกัน ขอเพียงอย่าทำถอย ซ้อมฝูงให้สมบูรณ์อยู่เสมอ ซึ่งอาจส่งผลดีในระยะทางไกลที่เหมาะสมได้เช่นกัน

ตอนที่ 3 นกความเร็วต่ำ กับนกความเร็วสูง

ถาม เราจะสามารถแยกนกเร็วออกจากนกช้าได้อย่างไร

ตอบ ก่อนอื่นต้องขอแยกเรื่องความเร็วของนกออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนแรก คือ สภาพการแข่งขัน ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ และภูมิประเทศที่มีส่วนทำให้ความเร็วสูงหรือต่ำ ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางบินในระบบเบรกพอยท์ สภาพอากาศที่ร้อนจัด มีฝน หมอก ทวนลม หรือตามลม ตลอดจนปัจจัยจากการกระตุ้นนก คือ สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อความเร็วของนก

ส่วนที่สอง คือ โครงสร้างของนก นกที่มีความเร็วสูงมักมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) ใบปีกปิดและมักซ้อนทับกัน
- 2) น้ำหนักนกมักจะเบากว่าปกติ
- 3) ปีกจะใหญ่เมื่อเทียบกับน้ำหนักตัว
- 4) กล้ามเนื้อจะสมบูรณ์เป็นพิเศษเมื่อเทียบกับนกทั่วไป

นกที่ความเร็วต่ำมักพบลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) ปลายปีกมีลักษณะตัดเกิดเป็นช่องว่าง
- 2) น้ำหนักตัวมักจะหนักโดยเฉพาะในการแข่งขันระยะทางไกล
- 3) โครงสร้างปีกจะยาวและแคบ

ถาม นักที่มักชนะในการแข่งขันที่มีสภาพอากาศไม่ดินักชนิดที่เรียกว่า ค่อนข้างโหดมักมีความเร็วต่ำ แต่เมื่อนำไปแลกกับเพื่อน ปรากฏว่านกชุดเดียวกันกลับชนะในการแข่งขันที่มีความเร็วสูง กรุณาอธิบายสาเหตุดังกล่าวและจะสามารถแยกนกสายพันธุ์ ดังกล่าวว่าเป็นนกเร็วหรือช้า

ตอบ คำตอบข้อนี้จะใกล้เคียงกับคำตอบข้อก่อนหน้า เนื่องจากนก ชุดเดียวกันหากได้รับการจัดการที่แตกต่างกัน ผลที่ได้ก็ไม่เหมือนกัน ในกรณีนี้อาจคาดการณ์ได้ว่าท่านเลี้ยงนกหนัก ขณะที่เพื่อนของท่าน เลี้ยงนกค่อนข้างเบากว่า นอกจากนี้ สภาพการฝึกซ้อมและการ พักผ่อนก็น่าจะแตกต่างกันอีกด้วย การจัดการที่แตกต่างกันย่อมส่งผล ให้นักชนะการแข่งขันในสภาพความเร็วที่ต่างกันนั่นเอง

การให้อาหารก็ขึ้นอยู่กับสภาพการซ่อมและสภาพอากาศ โดยส่วนตัวไม่เห็นด้วยกับการกำหนดสัดส่วนผสมของอาหารนกแบบคงที่ ผู้เลี้ยงควรปรับสัดส่วนตามสภาพการซ่อมและระยะทางในการแข่งขัน เช่น การซ่อมหนักสำหรับนกที่บินด้วยความเร็วต่ำอย่างสายอีสานหรือนกที่ต้องบินระยะเกิน 600 กิโลเมตร ควรให้อาหารหนัก เพื่อที่นกจะสามารถสร้างกล้ามเนื้อจากสารอาหารที่ได้รับ นกที่ให้อาหารน้อยกว่าและเบากว่า จะเหมาะกับการแข่งขันในสภาพตามลมและความเร็วสูง นอกจากนี้ อาจมีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งส่งผลต่อผลการแข่งขันที่แตกต่างกันของนกสายพันธุ์เดียวกัน

คำตอบนี้จึงยืนยันข้อเท็จจริงที่ว่า ผลงานของนกขึ้นอยู่กับสภาพการจัดการของแต่ละกรง การจัดการที่เหมาะสมกับการแข่งขันประเภทใดก็จะส่งผลตามที่เรากำหนดจัดการประเภทนั้น และหากเราจัดการไม่เหมาะสมหรือผิดพลาด ผลที่ตามมาคือผลงานไม่โดดเด่นเท่าที่ควรจะเป็น

ตอนที่ 4

สภาพการแข่งขัน :

ความเร็วสูงและความเร็วต่ำ

ถาม ถ้าเราไม่สามารถแน่ใจได้ว่าสภาพอากาศในวันที่ทำการแข่งขันจะเป็นเช่นไร (ทวนลม ตามลม ฝน แดดร้อน) เราควรเตรียมนกแข่งอย่างไร

ตอบ มีปัจจัยมากมายที่ส่งผลต่อการแข่งขัน ตั้งแต่ตำแหน่งที่ตั้งกรง จากอิทธิพลของฝูง ซึ่งสามารถแก้ไขด้วยการแบ่งเขตการแข่งขัน นอกจากนี้ ปัจจัยด้านเพศของนกก็มีผล จากสถิติในหลายภูมิภาค บางแห่งนกเพศผู้จะมีสัดส่วนการชนะมาก ขณะที่บางภูมิภาค นกเพศเมียกลับมีสัดส่วนดีกว่า (เช่น ประเทศไทยหลายกรงคัดเฉพาะ นกเพศเมียเพื่อใช้ในการแข่งขัน) นอกจากนี้ ปัจจัยด้านอายุของนกก็มีผล ในต่างประเทศจะใช้นกแก่ แต่บ้านเราจะใช้นกอ่อน เนื่องจากมีเงื่อนไขบังคับ นกบางประเภทเหมาะกับการแข่งขันที่โหด บางประเภทต้องการพักผ่อนมากก่อนการแข่งขัน

ข้อแนะนำ คือ ต้องเตรียมนกในทุกสภาพเพื่อกระจายความเสี่ยง และเพิ่มโอกาสความน่าจะเป็น หากต้องการจัดการอย่างจริงจังคงต้องเริ่มจากฟักที่ที่ตั้งกรงที่เหมาะสม จากนั้นเตรียมนกทั้ง 2 เพศ โดยเป็นเพศที่มีโอกาสมาก เช่น เพศเมีย (ในบ้านเรา) ในจุดสำคัญอาจส่งนกแก่เพื่อเพิ่มโอกาส อย่างกรงลูกกรอกหรือกรงแดน-ประพนธ์ก็สามารถคว้าถ้วยพระราชทานจากนกแก่มากหลายคราว นกในกรงควรมีทั้งนกหนักและนกเบาคละกันไป แต่ต้องเหมาะกับสัดส่วนของสายการแข่งขัน เช่น สายใต้ระยะใกล้ นกควรจะเป็นส่วนมาก แต่ควรมีนกหนักผสมบ้างในกรณีที่ต้องเจอฝนซึ่งทำให้ความเร็วต่ำ สายอีสานควรเป็นนกหนักเป็นส่วนมากแต่อาจมีนกเบาด้วยเพื่อให้

เหมาะกับสภาพลมที่เปลี่ยนเป็นตามลม (แต่คำว่า “หนัก” นี้ มิได้หมายถึง อ้วน เพราะนกอ้วนจะชนะยาก) นกบางชุดอาจต้องซ้อมโหด บางชุดซ้อมแบบเรื่อย ๆ หวังผลระยะไกล การจัดการตามคำแนะนำข้างต้นจึงเหมาะกับกรงที่มีนกจำนวนมากพอสมควรและมีผู้จัดการกรงที่ดีเท่านั้น

ถาม **การเตรียมตัวสำหรับการแข่งที่ความเร็วสูงต่างจากสภาพการแข่งขันที่ความเร็วต่ำอย่างไร**

ตอบ ปัจจุบันที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อความเร็วของนกก็คือ สภาพลม กล่าวคือ กรณีนกบินตามลม ความเร็วจะสูง ขณะที่นกบินทวนลมความเร็วจะต่ำกว่า ทั้งนี้หากตัดปัจจัยอื่นๆ อันได้แก่ ความร้อนและฝน เราจะพบว่า นกที่บินทวนลมด้วยระยะทางเท่ากันจะต้องใช้เวลาในอากาศนานกว่า ยิ่งระยะทางเพิ่มมากขึ้นเท่าใด ยิ่งหมายถึงชั่วโมงที่ต้องบินนานเพิ่มขึ้น ความล้าก็จะยิ่งเพิ่มขึ้น พลังงานที่ต้องการจึงต้องมากกว่า แน่หนอนว่าหมายรวมถึงน้ำหนักตัว ไขมัน และกล้ามเนื้อ ที่ต้องแข็งแกร่งกว่าด้วย นกที่บินทวนลมจึงต้องการการซ้อมที่หนักกว่านกบินตามลม อีกทั้งต้องได้รับสารอาหารที่มากกว่าเช่นกัน ในทำนองเดียวกัน นกที่ต้องบินข้ามคืนถึงแม้จะต้องบินตามลม แต่ก็ต้องการสารอาหารเพื่อเสริมสร้างพลังงานและกล้ามเนื้อที่มากพอต่อการบินนานนับสิบชั่วโมง นกที่เบากินไปหากพบสภาพอากาศผันผวนก็อาจจะหายหรือกลับมาในลักษณะหมดสภาพได้ ดังนั้น วิธีการที่ดีที่สุดคืออย่าให้เบากินไปหรือหนักเกินไป อย่างไรก็ตาม การพยากรณ์อากาศในปัจจุบันมีความแม่นยำสูงขึ้นโดยสามารถคาดการณ์จากระบบดาวเทียมได้เป็นสัปดาห์ ซึ่งการเข้าถึงข้อมูลจะช่วยให้การเตรียมตัวดีขึ้น ท่านสามารถค้นหาข้อมูลผ่านเว็บไซต์ www.msn.com โดยดูการคาดการณ์สภาพอากาศล่วงหน้าได้

ตอนที่ 5

คำถามทั่วไป

เกี่ยวกับการแข่งขัน

ถาม ทำไมบางกรงที่ชนะการแข่งขันถึงมีผลงานไม่สม่ำเสมอโดยอาจจะชนะเลิศแค่ครั้งเดียว

ตอบ เหตุการณ์ในลักษณะนี้มักพบกับการแข่งขันในระยะสั้นเป็นส่วนมาก ในนกทางไกลจะเกิดขึ้นน้อยกว่า แต่ก็เป็นการช่วยเพิ่มสีสันในการแข่งขันที่ทำให้ทุกกรงมีโอกาสชนะได้ ข้อเท็จจริงจากคำตอบก็คือกรงทั่วไปมักมีนกอยู่ 3 ประเภท

ประเภทที่ 1 นกประเภทชอบตาม นกประเภทนี้มักเป็นนกส่วนมากที่ชอบตามฝูง มักมีโอกาสชนะในระยะใกล้ๆ เท่านั้น ในกรณีที่เป็นนกทางไกลด้วยระยะสั้นที่สุดของฝูง

ประเภทที่ 2 นกประเภทชอบนำ ซึ่งมีจำนวนน้อย นกชนิดนี้โอกาสชนะจะสูงขึ้น แต่โอกาสหายก็สูงด้วยหากผิดเส้นทาง

ประเภทที่ 3 นกที่ไม่สมบูรณ์ นกประเภทนี้ไม่มีโอกาสชนะเลยจึงควรคัดทิ้ง

นกทั้ง 3 ประเภทมีโอกาสชนะมากน้อยต่างกันไป แต่หากการจัดการกรงดีพอ นกที่เป็นผู้นำและสุขภาพดีเท่านั้นที่จะมีโอกาสชนะในระยะทางไกล และผู้ชนะก็มักจะซ้ำหน้าเพราะสัญญาณการเป็นผู้นำของสายพันธุ์นกทางไกลจะสูงกว่านกประเภทบินเกาะฝูง

ถาม นกตัวผู้หรือตัวเมียเหมาะต่อการแข่งขันกว่ากัน

ตอบ จากสถิติการแข่งขันทั่วไป นกตัวเมียจะมีสัดส่วนการชนะการแข่งขันมากกว่าตัวผู้ แต่ในระบบการล่อคูนนั้นนกตัวผู้มักจะให้ผลที่ดีกว่า แต่ทั้ง 2 เพศ ก็มีโอกาสชนะใกล้เคียงกันหากได้รับการจัดการที่เหมาะสม

ถาม เราสามารถวัดความฟิตของนกจากการเต้นของหัวใจได้หรือไม่

ตอบ จากการเก็บข้อมูล นกที่ชนะการแข่งขันทางไกลมักจะมีอัตราการเต้นของหัวใจในระดับต่ำกว่า เรียกภาษาชาวบ้านก็คือ นกที่ค่อนข้างนิ่ง จังหวะการเต้นของหัวใจนกก็คล้ายกับนักกีฬา คือนกที่สมบูรณ์พร้อมกว่าหัวใจจะเต้นช้ากว่านกที่ไม่สมบูรณ์นั่นเอง

ถาม นกอ่อนบางตัวมีผลงานดีมากในทางไกล เป็นไปได้หรือไม่ที่จะใช้เฉพาะนกอ่อนเข้าแข่งขัน

ตอบ นกที่ฟักครอกสอง ครอกสาม อาจชนะการแข่งขันได้หากได้รับการฝึกซ้อม ดูแลเอาใจใส่อย่างเหมาะสม ไม่หักโหมซ้อมเหมือนนกใหญ่ และได้รับการพักผ่อนและอาหารที่เพียงพอ ก็จะสามารถชนะการแข่งขันทางไกลได้ นกพวกนี้มักถูกเก็บเป็นพ่อพันธุ์แม่พันธุ์หากมีผลงานที่โดดเด่น อย่างไรก็ตาม นกควรได้รับการปรับสภาพจิตใจและผ่านการถ่ายขนให้เรียบร้อยก่อนใช้เป็นนกพันธุ์ต่อไป ในประเทศไต้หวัน มีการจัดแข่งขันนกอ่อนโดยใช้บินจากทะเลเข้ามา ซึ่งสามารถชนะการแข่งขันได้เช่นกัน แต่การสูญเสียก็มีมาก ดังนั้น การจัดการสภาพแวดล้อมจึงเป็นสิ่งสำคัญมากหากใช้นกอ่อนแข่งขัน

ตอนที่ 6

คำถามทั่วไป

เกี่ยวกับการแข่งขัน

(ต่อ)

- ถาม** **การใช้ยากระตุ้นประเภทยาได้ปมีผลต่อการแข่งขันหรือไม่**
- ตอบ** ต้องยอมรับข้อเท็จจริงว่าในทางวิทยาศาสตร์แล้ว ยากระตุ้นสร้างความได้เปรียบให้แก่นักกีฬาจนถึงขั้นต้องริบเหรียญทองโอลิมปิกหรือลงโทษห้ามแข่งขันในกีฬาระดับบางรายการ สำหรับนักแข่งก็เช่นกัน จึงทำให้หลายประเทศมีการห้ามใช้ยากระตุ้นดังกล่าว แต่ยาเหล่านี้ก็มักจะมีผลข้างเคียงในนักแข่งซึ่งมักปรากฏที่ขนและใบปีก ทางที่ดีเพื่อความยุติธรรมในการแข่งขันจึงควรร่วมมือกันหลีกเลี่ยงการใช้ยากระตุ้น
- ถาม** **นักมีการปรับความเร็วให้เหมาะสมกับสภาพอากาศและสภาพการแข่งขันใช่หรือไม่**
- ตอบ** หากดูจากผลการแข่งขันของนกในแต่ละสายจะพบว่า ความเร็วของฝูงจะขึ้นอยู่กับสภาวะอากาศในแต่ละสัปดาห์ นกที่ชนะการแข่งขันจึงมักจะเป็นนกคนละชุดกันระหว่างความเร็วสูงและความเร็วต่ำ จึงตอบว่านักมีการปรับตัวตามความเร็วฝูง โดยนกที่มีสภาพเหมาะสมต่อสภาพการแข่งขันจะมีโอกาสชนะสูงกว่ำนั่นเอง
- ถาม** **อิเล็กโทรไลต์และวิตามินจำเป็นมากน้อยเพียงใด**
- ตอบ** นกแข่งก็เหมือนกับนักกีฬาที่ออกกำลังกายมาก มีการสูญเสียเหงื่อและสารอาหารประเภทเกลือแร่และวิตามินออกจากร่างกาย ดังนั้นเครื่องดื่มเกลือแร่ผสมวิตามินของคนก็มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับวิตามินและอิเล็กโทรไลต์ที่ให้นกนั่นเอง ดังนั้นจึงควรให้นกดื่มภายหลังการแข่งขันหรือการซ้อมที่หนักหน่วงทุกครั้ง

ถาม นกที่ชนะการแข่งขันมักดูไม่ค่อยเหนื่อยเมื่อเทียบกับนกที่กลับมาช้า ทำไมนกบางตัวกลับเร็ว บางตัวกลับช้า

ตอบ นกที่ชนะการแข่งขันคือนกในกลุ่มที่สามารถหาเส้นทางบินกลับกรงในระยะสั้นที่สุด ดังนั้นเวลาที่ใช้บินจึงน้อยกว่า ความอ่อนล้าก็น้อยตามไปด้วย ส่วนนกที่กลับช้ามักเป็นนกประเภทหลงเกาะฝูงติดทำให้ต้องบินไกลกว่าหรือหลงทาง บางครั้งอาจต้องบินในระยะทางไกลกว่า 2-3 เท่า กว่าที่จะหาทางกลับบ้านได้ จึงไม่แปลกที่นกกลับช้าจะดูอ่อนล้ากว่ามาก

ถาม นกที่ชนะต้องเป็นนกที่มีสภาพจิตดี แต่ทำไมบางครั้งนกที่ชนะทางไกลจึงออกอาการสติแตกหรือมีอาการผิดปกติ

ตอบ ในการบินทางไกล นกต้องดึงพลังงานออกมาใช้อย่างมหาศาล ทำให้บางครั้งสารอาหารที่ไปเลี้ยงสมองหรือร่างกายอยู่ในระดับต่ำผิดปกติเป็นเหตุให้เกิดอาการแปลกๆ ได้ แต่หากได้พักผ่อนและได้รับอาหารเกลือแร่ และวิตามินต่างๆ เพียงพอ นกก็จะฟื้นตัวได้เป็นปกติ

